

glasno pogovarjala Miha in Jaka zavoljo ščunjanja nebodigatreba lista „Korošica“, kakor mu pravijo v Borovljah. („Mir“ ga imenuje tudi „pokreko“) zoper „koroško deželno zavarovalnico“ proti ognju v Celovcu. Ta listič misli zato ljudstvo od domačega zavoda proč odpravljati, ker je naša brizgalnica samo K 40.— od zadnjega požara sprejela, ne pa K 200.—, kakor je oni listič diktiral. — Miha pa je slednjič „Jaki Spaki“ dobro zasolil, rekoč: Pri novih volitvah v deželni zbor bode te tako vi širokoustni rudečkarji popolnoma zmagali, glej, potem padne ja tudi deželna zavarovalnica v Vaše kremplje. Na ta način ja ti Spaka v svojo lastno skledo pljuvaš, če okoli agitiraš za judovske zavarovalnice, za nam tujo banko „Slavijo“ na Českem i. t. n. Nato začne se zadnji tudi smejeti in poslušalci so jeli ploskati in zabavljati čez „Korošeca“, ki misli da so v Zadoljah in pa tudi na Loki taki „trepi“, da bi mu kaj verjeli.

Zihpolje (Maria Rain) 12. svečana 1908. V Svetinvasi bodejo te dni občinske volitve. Borba bode z nasprotniki huda, a upamo, da bode zmagala resnica in pravica — stranka našega obče spoštovanega Jože Krassinig-a. Prvaški župan je že povedal, da noče več biti izvoljen, ker na županskem prestolu v Št. Janžu ni „fletno“ sedeti. Če kdo kakega sveta, kako pisarjijo ali kaj drugega potrebuje, gotovo potrka na vrata hiše Krassiniga in vselej se prošnji ustreže; zato upamo, da bodo ljudje tudi v srcu hvaležni in na tajni volilni listek zapisali vrle naprednjaške močje po nasvetu našega „Korošiča“. Le naprej in zmaga bo naša!

Borovlje (Ferlach) 11. feb. 1908. Slabega sadu gotovo oae ne glodajo! To geslo tolaži našega vrliga in mnogozasluznega domačina, gosp. nadučitelja Janez Tschanko v Podljubljem (Unterloibl), katerega v zadnji številki „Mir“ — „Rim“ (se bere od zdej), — prav hinavsko napada. Še ime od same jeze prekrščuje v „Cavko“, dasiravno bližnji dopisun dobro ve, da je že pred 200 leti cesar Karol, ki je potoval čez Ljubelj na Kranjsko, imenoval to hišo „zum deutschen Peter“! Kakor nekdanji pradedje gosp. nadučitelja, je še današnja rodbina „Tschanko“ pri stari domačiji krepko napredna in nemška. Zakaj pa ne pišete tudi Grafenaver namesto Grafenauer, Šajnki namesto Scheinigg, Ajnspiler namesto Einspieler, Miljar namesto Müller i. t. d. Pocukajte se sami naprej za nos, blaga gospoda okoli „Mira“. Gosp. nadučitelja pa pustite pri pokoji, četudi ste v „Freie Stimmen“ en malo nobel pošlatani bili. Heil!

Novice.

12 shodov priredi „narodna stranka“ to nedeljo, — 12 shodov, na katerih bode govorilo 8 dohtarjev, seveda vsi „za kmeta“. Sakrabort, to je pa že nekaj! Kaj bo teh 8 dohtarjev na teh 12 shodih povedalo? Dohtarji bodo povedali, da „ljubijo kmeta“, da ga bodo „rešili“ in sicer s klicom „proč od Gradca“. Sakrabort, to niso mačkine solze! 8 dohtarjev in vsi „ta jezični“, ti bodo pa še vraga prekanili... Pa brez šale: zakaj se gre? V prvi vrsti se gre za imenovanje sodnikov. Slovensko ljudstvo ima sicer dosti dolgov, dosti revščine, dosti bede in lakote, dosti krvavih skrbi, — ali v nedeljo bode 8 dohtarjev na 12 shodih dokazalo, da je prva skrb slov. ljudstvu sodnijsko imenovanje. Kmetje bodo sicer začudeno gledali in si na tihem mislili: „piš me v uh“, — ali 8 dohtarjev bo vendar „prav“ imelo! Drugič bodejo gospodje, ki so zdaj nakrat tako živo „za narod“ navdušeni, govorili o volilni precsnovi za deželni zbor. V svojih listih sicer sami priznajo, da niso prvaški poslanoci kmetu niti starega „čika“ pridobili. Ali imeli bi radi več poslancev in 8 dohtarjev bode to potrebo dokazovalo... Ali se naj jezimo? Ne, — našim prijateljem svetujemo, naj se udeležijo mirno teh shodov, da bodo videli, zakaj se gre. 8 dohtarjev bode govorilo, ali — niti starega „čika“ ne bode imelo ljudstvo od lepih govoranc teh celjskih dohtarjev...

Zadnja sodnijska imenovanja razburjajo itak bolane živce prvaških politikastrov. „Narodni list“ kar divja, kakor da bi bila od imenovanja par sodnikov odvisna bodočnost celega naroda. Kaj pa se je za Božjo voljo zgodilo, da so go-

spodje tako razburjeni? No, — nekaj sodnih adjunktov je bilo imenovanih za okrajne sodnike. V Ptuj je prišel slovenski adjunkt, dva ptujska adjunkta pa sta imenovana za okrajna sodnika v Šoštanj in Konjice. Tisti ormuški dr. Mohorič pa, ki se ni upal g. dr. Delpina tožiti, vkljub temu da mu je ta strankarstvo v uradu očital, je postal sodni tajnik v Ljubljani. To je cela stvar, zaradi katere kliče g. Spindler svetnike in hudiče na pomoč in se hoče pridušati na dvanajsetih shodih. Pribito bodi pri temu v prvi vrsti, da so imenovani nemški uradniki slovensčine popolnoma zmožni, veliko bolj kakor n. pr. slovenski „odrešenik“ Ploj. Ali „Narodni list“ pravi, da ne znajo vseh dialektov. Ja, teh pa menda niti g. Spindler ne zna, čeprav je baje prebrisana glavica. Po spodnjem Štajerju je vsakih 5 minut drugo narečje, od „prleškega“ do haložanskega in pahorjanskega. Ali človek, ki zna slovensko in živi v Haložah, se bode tudi kmalu haložanskega narečja priučil. Sicer pa ne bode praznih otrobov mlatili. Kaj zanima to sploh ljudstvo? Ako so te ali oni uradniki prezreti, naj se pritožijo primernim potom. Brezvestno pa je, da se hujaka nezavedne ljudi v razburjenost. Naš kmet vè in čuti, da zanj uradna niško vprašanje ni in ne bode glavna reč. Prvaški advokate seveda imajo take sodnike radi, kakor dr. Mohorič. Mi pa smo zadovoljni, ako s sodnijo sploh opraviti nimamo in ako se pravično sdi. Vemo pa, da je cela stvar le komedija. Odkar je bila „narodna stranka“ v Savinjski dolini tako temeljito tepena, ne vè kako bi obrnila pozornost na-se. Zato ji pride ta priložnost prav! Nezavedni ljudje bodejo prvaškim dohtarjem ploskali, če bodo tulili proti Gradcu. Zavedni kmetje pa bodejo raje — doma ostali in se za gospodarsko delo brigali!

Proti nemškim trgovcem so pričeli prvaški listi zopet grdo, strastno gonjo. Jezi jih na eni strani, da so izobraženejši trgovci večidel v našem taboru in da „narodne štacune“ vkljub ameriški reklami ne napredujejo. Za vsacega svojega uradnika zahtevajo prvaški politično prostost, — trgovec pa ne bi smel imeti političnega prepričanja. S kako strastjo, s kako strupenimi lažmi se vržejo prvaški na vsacega naprednega trgovca in mu hočejo kruh odžreti. Trgovci bi morali biti izključno mameluki farške in dohtarake stranke, potem bi bilo dobro. Kdor pa ne trobi v prvaški rog, tega bojkotirajo. No, ta prvaški bojkot pač malo zaleže. Ljudstvo kupuje tam, kjer dobi dobro blago za primerno ceno, ne pa tam, kjer se ga slepari „v imenu narodnosti“ s labim blagom za cigansko ceno. Zato nimajo naši nasprotniki več moči, da bi uresničili svoje grožnje in smešni, otročji postajajo prvaški! Ljudstvo pa se tudi spominja na tiste „narodne štacune“ v mestih in trgih, ki le hira-jo in stojijo vedno z eno nogo v konkurnu in ki lovijo nevedneže na svoj lim. V take na pol propale „štacune“ gre človek le enkrat. Ljudstvo pa se tudi spominja na nesrečne „konsume“ in na prvaške „polome“ o katerih je čitati v današnjem uvodnem članku. Zato, prvaški, le bojkotirajte, — nobenega vrabca ne privabite s tem k vašimi kridatorji! Ljudstvo odpira oči!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Zopet prvaška tatvina! Prvaška podjetja pokajo pač na vseh straneh. Zaporedoma prihajajo vesti o goljufijah v prvaških vrstah. Zdaj se pripoveduje zopet o poverjenju v okrajni bolniški blagajni v Ljutomerju. Ta blagajna je bila v prvaških rokah in jo je vodil že 18 let kot blagajnik jermenar Joh. Karba. Ta Karba je bil seveda vedno strastni klerikalec in strupeni sovražnik naprednjakov. Zdaj pa je prišel od namestništva nadzornik, da pregleda račune. Našel je v prvi vrsti, da je blagajnik Karba vse društvene knjige in spise razven knjig iz zadnjega leta uničil. Samoumevno je nadzornik takoj odbor blagajne razpustil in Karbo nagnal. Poizvedbe so dognale, da se je par sto kron poverilo. Upamo, da prinese sodnija luč v te temno, umazano zadevo. Sramota!

V Moškanjih sta priredila p. k. brata Ploj in Jurtela shod. Glavni namen shodu je bil, hujskati proti okrajnemu zastopu zaradi cestne zadeve. Prevzel je to nehvaležno nalogo neki jako mladi študent. Povedal pa ni, zakaj ni svoj

čas prvaški okrajni zastop to cesto naredil. Ceste se ne more delati po želji študentov in vse nakrat se tudi ne more narediti, še manj pa vsem ustreči. Posestnik Visenjak se je oglasil k besedi. Ali nahujkani ljudje niso imeli poguma, poslušati tega sivolasega kmeta; niso ga pustili govoriti. In to je sramota!

Rokodelska zadruga v Rog. Slatini je imela 16. t. društveni shod. Storila je v naprednem duhu dva pametna sklepa: prvi se je sklenilo, da se bode učence v nedeljsko šolo pošiljalo: drugi pa se bode zadrugo premoženje, ki je bilo doslej naloženo v farški posojilnici v sv. Križu, naložilo zdaj v napredni hranilnici v Rog. Slatini. Res pametna sklepa! Vsak obrtnik čuti na sebi potrebo dobre šolske vzgoje in vsi etarjši gotovo radi vidijo, da se njih otroci izučijo. Čudno je, da zahteva obrtna oblast od obrtnikov „verski poduk učencev“, kakor da bi mojstri bili doslej pagani. Ni ga menda mojstra, ki bi učencu vero jemal in vsak 14 letni deček ima že toliko vere, kolikor jo potrebuje. Ali tega se pač ne more od obrtnikov zahtevati, da bi svoje učence po „božjih potih“ vodili, namesto da bi jih obrti učili, da si zamorejo enkrat kruha služiti. Oblast naj bi vtkavala svoj slavn nos raje v druge stvari. Pregledala naj bi enkrat „Prüfungskommission“, da se ne bi krojaški učenci od slikarskih mojstrov, mesarski od mizarjev in špenglarski od čevljarjskih mojstrov izpraševali! Vrlim obrtnikom v Rog. Slatini pa čestitamo za njih napredne sklepe!

Drobtinice iz Zg. Radgone. Piše se nam: To leto nam je vzelo že dva izvrstna boritelja: starega poštenjaka Kremlja in mladega junaka F. Paulitscha, vulgo Jurkoviča. Mi smo molili ob njunima groboma. Pa črnuhi še naj ne vrikajo. Še je delaven naš mladi Kremlj in agitira še za tebe, ljubi „Stajero“ naš nevstrahljivi Jakob Paulitsch na Meleh. — Srebrno gostijo je obhajal te dni naš Alojz Kreft v Očeslavcih, mož, ki je v zgled vsakemu prijatelju „Stajerca“. Naš pogum nas pelje naprej! — Naš kaplan Gorican v zadnjem „Fihposu“ protestira, da ga je „Stajero“ pohvalil, da ne bi prišel na slab glas pri poštenih ljudeh. Glej, kaplanček, pa ravno s tem si prišel na slab glas pri poštenih ljudeh. Bomo se še pač trdneje držali našega gesla: „Popu nič ne veruj in nič ne daj“!

Od Velike Nedelje: Poročil se je dne 9. februarja g. Franz Repp, krojaški mojster in posestnik v Vičancih z gosp. Liziko Antolič, posestniško hčerko iz Libanje pri Ormožu. Bilo srečno!

Svatje z bandero. Piše nam prijatelj „Rus“: Bil sem širom sveta, ne samo v naših deželah ampak tudi v Nemčiji, celo na Turško zanesle so me bile niskoč noge; a nikjer pa nisem opazil, de bi se nosila pred svati bandera, kakor se je zgodilo 10. svečana t. l. v Brežicah. Neki fant bil je poročen z neko deklino „Marijine družbe“. Flisova Milka kot prednica te družbe, o kateri se sliši govorica, da ji rastejo nekakšne gobe v trebuhu, nosila je bandero pred svati. Milka, Milka, li si pozabila, kako so pred nekaj leti Brežke lilije pri del Cott-ovi štacuni cretele, da sta jih dva uradnika c. k. glavarstva komaj ugasnila?...

Ljubitelj živali. Menda ni ga večjega prijatelja drobnih ptic o zimskem času, kakor je c. k. dom. evid. oficijal g. Stuchetz v Brežicah, kajti jutraj in opoldne nosi v papirnatih vrečicah vsakovrstna semena in jih trosi drobnim ptičkom na razpolago v živež. Bog ohrani blagega gospoda še mnogo let!

Lopovski napad. V minulem poletju neko nedeljo okoli 4. ure popoldne šel je g. Rižnar, uradnik c. k. okraj. glav. iz Brežic v Krško. Idoč ravno čez Savski most, prihiteli so mu kranjski fantje s prekljami in kolci nasproti, ga brez vsacega ugovaranja pretepli, pobili na tla in mu na desni roki zdrobili dva prsta. Zato je c. k. okrožno sodišče v Novem mestu odredilo A. Bučarju in A. Zoriču vsakem po šest mesecev in F. Vodopircu po pet mesecev kaše, poravnane vseh stroškov, in g. Rižnerju 200 K za bolečine. Dober tek, kranjski fantje!

Mlekarska zadruga v Framu se ustanovlja zlasti po zaslugah g. gostilničarja Hrastniga. Da so mlekarske zadruge dandanes za kmete velepotrebne, je znano. Vsa čast tedaj vrlim možem,

ki se brigajo na ta delavni način za zboljšanje kmetijskega gospodarstva.

Sejem v Arnelžu, t. pr. Matijev sejem, se vrši v ponedeljek, 24. t. m.

Slov. Bistrica. Prvi veliki letni in živinski sejem v Slov. Bistrici se vrši v ponedeljek, 24. svečana.

Letni in živinski sejmi na Stajerskem. Dne 26. februarja na Ptuj (sejem s ščetinariji); v Imenem (sejem s ščetinariji), okr. Kozje; v Mariboru*. Dne 27. februarja v Soštanju*; na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Gradcu*. Dne 29. februarja v Brežicah (svinjski sejem). Dne 2. marca v Konjicah*; v Ormožu*; v Rogatcu (sejem z veliko živino); na Planini*, okr. Sevnica; v Vidmu*, okr. Brežice; v Pišecah*, okr. Brežice; v Marnbergu (sejem z rogato živino in konji; pri Sv. Lenartu*, okr. Slovenji Gradec. Dne 3. marca v Oplotnici*, okr. Konjice; v Ormožu (svinjski sejem); v Račah (letni, živinski in konjski sejem), okr. Maribor; v Radgoni*; v Lučah*, okr. Arvež. Dne 4. marca v Petrovčah*, okr. Celje; na Ptuj (sejem s konji, govedom in ščetinariji); v Imenem (sejem s ščetinariji), okr. Kozje; v Lučah (sejem z drobnico), okr. Arvež. Dne 5. marca na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Velenju*, okr. Soštanj; v Gradcu (sejem z rogato živino in konji). Dne 6. marca na Spodnji Poljskavi (svinjski sejem); v Kozjem. Dne 7. marca v Brežicah (svinjski sejem); v Vuzenici*, okr. Marnberg. Dne 9. marca v Pilštanju*, okr. Kozje; v Kleinstättnu*, okr. Arvež.

Stari ljudje. Te dni sta umrli 90. letna gospa Bouvier in 97 letna gospa Zapf v Radgoni. Najstarejši Radgončan je zdaj gospod Fürst, ki bo kmalu 100 let star.

Umrli je v Velenju g. Vincenc Priboschitz, eden najzvestejših zastopnikov napredne misli na Sp. Stajerskem. Naj mu bode domača zemlja lahka!

Umrli je v Slovenjem Gradcu v pokojeni župnik Jožef Novič. R. i. p.!

Zopet uboj! Podivjanost zahteva vedno nove žrtve. Pretekli terek se je zgodil v Pobrežju pri Ptuj zopet uboj. Imeli so „veselico“, menda „gostijo“ ali kaj. Fante in neki oženjeni mož so bili maskirani in uganjali svoje šale. Iz šale je postala krvava resnica. Napadli so dotičnega moža in ga pobili. Šel je še domu, kjer je pa kmalu umrl. Drugi dan so storilca v Ptuj zaprli. Ubiti zapušta večjo družino, ubijalca pa čaka več let ječe. Ubijalec pravi, da mu je neki drugi liter vina plačal, ako pretepe ubitega. Za liter vina — uboj! To so posledice podivjanosti ljudstva, katero ima klerikalna vzgoja na vesti. Seveda, ako učijo duhovniki sami svoje „fante“, da naj prihajajo z nožmi v škornjih na shode, potem ni čuda, da se pred minoritsko cerkvijo mesarijo in zunaj mesta pobijajo. Tukaj bi bilo dela za duhovnike, za to naj bi se brigali, ne pa za politiko!

Požar. V Bunčanah pri Ljutomerju je zažgal 6 letni deček škedenj posestnika Jakoba Osterc. Ogenj je uničil vsa poslopja in tudi hišo sosedu Schreinerja ter krmo, vozove in orodje. Pogorelca sta le za malo svoto zavarovana, škode je pa blizu 10.000 K.

Sumljiva smrt. V Novocerkvi pri Vojniku je umrla Treza Schander. Dognalo se je, da ni umrla naravne smrti. Babica ji je dala baje na porodniški postelji nekega „zdravila“. Sodnija je vpeljala preiskavo proti nje in možu pokojnice, ki je baje v zvezi z umorom.

Iz Koroškega.

Te in ono. Prijatelj našega dela, izkušen mož nam piše: „Bolj ko človek prebira časnike in knjige, tembolj se mu sili misel v glavo, da ni več prave evangetske vere. Zmirom bolj se razkrinkavajo nje „nezmotljivi“ učniki. Namesto da bi skrbeli za splošno človeški blagor, pa sejejo največje sovraštvo med ljudstvo. Ustanovljajo se „Marijine družbe“, iz teh rimsko-katoliški „teatri“ in iz teh pravi „nezmotljivi pijanci“, in kar je še najlepše, tudi — pijanke in to kar mi je znano najbolj na spodnjem Stajerskem. Poglejmo v druge kraje! Preprosto ljudstvo in delavci, med njimi tudi mnogi slavni zdravniki si ustanovljajo

treznostne družbe. Tam ni pijanih farških hujšakcev in pijanih učiteljev razgrajacev. Prijetno je biti v taki družbi. Ko bi ravno naši duhovniki politiko na klin obesili, pa bi rajši to koristno gibanje malo študirali,* več bi koristili svojim v skrb jim izročeni faranom na duši in telesu, kakor z vsami svojimi hujšakajočimi in obrekujočimi pridigami in dopisi. Ni namen „Stajercer“ teh reči razpravljati, zato pa ne bodem več o tej toli koristni družbi bolj natančneje razpravljati in pisal. „Stajercer“ ima drug namen, in tudi ta bode vaskemu v korist, kdor se ga z pravo verno poprime in da ni kakor omahajoča bilka. „Stajercer“ naj bi bil v vsaki hiši! Vsek stavek naj bi se preštediral, ker vsak članek ima svoj nauk. „Stajercer“ ne obrekuje pravih duhovnov, on vam le pokaže, katerim ljudem smete zaupati in katerih se morate varovati. Zato pa, zapeljano ljudstvo, odpri že enkrat oči! Berite napredne časnike! Vse naprednje, vse se giblje in mi naj bi spali ter čakali, da nas reši kralj Matjaž?! Do tega je še pa dolgo... Pozdrav iz svih skal Koroške! — F. P.

Škandal v sv. Jakobu v Rožu. Na vsa zavijanja klerikalnih lažnikov povemo danes le to-le: Res je, da je občinska blagajna v neredu in da z denarjem ne „štima“, — res pa je tudi, da je dala prvaša posojilnica v času, ko se je nered izpoznal, bivšemu županu Kobentarja posojila za 20.000 kron. To je razvidno iz zemljiške knjige v Rožu. Kobentar pa je bil takrat itak že zadolžen. Zakaj je rabil ta denar? Kako se zgovarja vodstvo posojilnice, da posoja tuji denar na tako lahkomišeln način? Ali more garantirati, da ne bodo vložniki kaj izgubili? Ven z resnico! „Š-Mir“ nas vpraša, kaj pravimo k temu, da je bil orglar Grafenauer odlikovan. Prvič bodi „Š-Miru“ povedano, da je tudi cela vrsta naprednih mož že davno od cesarja odlikovanih. Ptujski župan g. Ornig n. p. je že davno vitez Franc Jožefovega reda in vendar kričijo klerikalci strupeno, da je brez zaslug. Pri g. Ornigu pa vidimo poleg odlikovanja tudi uspehe vzornega dela. Pri Grafenauerju pa vidimo edino odlikovanje. „Š-Mir“ naj nam pove, zakaj je Grafenauer dobil križec. Drugače bi skoraj mislili, da zato, ker je dosti ponižen proti vladi...

Iz Medborovnice se nam piše: Posojilnica v Glinjah, katera je ud konzorcija, ki „Korošca“ izdaja, nakupila je te dni od Lavricove vdove takoiimenovani Schuschnigov mlin za menda na pol „šenkano“ ceno, ker je uboga žena po izgubi svojega moža tako slaboumna, da ne ve, koliko taka stvar velja. Zagotovljeno je, da se bo na tem kraju „Wernigova tovarna za puške“ razprla, zato ker v Borovljah od gosp. Voigta ne dobijo elektrike. Naj pa delajo kar hočejo!

St. Janž v Rožu. Čudno že razsaja pri nas legar in influenza. Leži nad 20 ljudi radi teh nalezljivih bolezni in pomrlo jih je že nekaj. Vzrok tega je bilo zaključenje šole. Mrljivi zdravnik dr. Klimbacher iz Bistrice prizadeva si prav skrbljivo da odstrani ta strah.

Prvaša „ljubezen“. Iz Sinčevasi se nam poroča: 13. t. m. je vozil neki kmet na šlitah kamenje. Ko je prišel pod železniški most v Sinčevasi, odtrgal se je vsled težkega bremena konju jermen. Kmet je tekkel v bližino „gospodarsko zadrugo“, da bi si tam novi jermen kupil. Ker ni imel denarja seboj, dejal je, da bo takoj plačal, ko pride do svojih znancev in sosedov, ki so malo naprej pri nekemu krmarju počivali. Ali suhi kranjski prodajalec je rekel kmetu: „Veste oča, jaz vse za bereit denarce prodam“ — in je pustil kmeta v hudi zadregi brez pomoči. Slučajno je prišel neki kmetov znanec in mu pomagal. To je „kročanska ljubezen“ v tej „bavarski zadregi“. Kmetje so zelo razburjeni in to je razumljivo.

3 vozov v jezeru. Pri Sekirnu se je udrlo 3 vozov v ledu na vrhskem jezeru. Komaj se je vse rešilo.

Umrli je po dolgi mučni bolezni obče znani gostilničar in trgovec Janez Ogris p. d. Trkl v

* To je preveč zahtevano: prvaški duhovni in treznost se ne dasta združiti! Saj poznate n. p. župnika Svaton, ki spi na enem sedcu 35 steklenic pive! Ali se veste spominjati članka, ki ga je spisal neki duhovnik iz Koroškega in v katerem je branil „pravico“ duhovščine do pijančevanja? Alkohol, neumnost, nasilje, to so elementi klerikalstva! (Opomba stavca.)

Selah pri Borovljah. Pokopali so ga v ponedeljek 10. svečana ob obilnem spremstvu občinstva. Rajni je bil dobro znan turistom in hrilobolazcem. Bil je svoje dni odkritoarčen naprednjak. N. m. p.

Po svetu.

Proti izseljevanju v Ameriko. Med prebivalstvom razširjajo brezvestni agenti vest, da bodo fabrike v Ameriki, ki so bile p. k. zaprte, zopet kmalu z delom pričele in da se bode veliko tujih delavcev potrebovalo. To je vse laž! Polozaj v Ameriki je tak, da se mora izseljevanje odločno odavetovati! — Agenti ponujajo zdaj tudi zavarovanje, da bodejo izseljenci pri dohodu v Ameriko gotovo sprejeti. To je švindel! Ne pustite se preslepiti!

Boj kmetov z orožniki. V občini Csik na Ogrskem so se aprili kmetje zaradi nekega gozda in se stekli. Prišli so orožniki, katere je pa množica napadla. Valed tega so žandarji streljali. 2 kmeta sta mrtva, 5 pa jih je težko ranjenih.

V pijanosti je zadavil železniški uradnik Laurent v Grenoblu na Francoskem svojo ženo in svoja dva otroka ter se potem sam obesil.

Rudarska smrt. V jami v Pietermoritzburgu (južna Afrika) so se razstrelili plini. 12 Evropejcev in 49 domačinov je bilo zasutih. Izključeno je, da bi koga rešili.

Iz vlaka vrjel je neki Illicky svojega 5-letnega sina. Otrok je obležal težko ranjen ob železnici.

Razstrelba kotlja. Na parniku „Descartes“ v Maroki se je razpočil kotelj. 3 osebe so ubite, 6 teško ranjenih.

Povodnji Reka Allegany v Pittsburgu (Severna Amerika) je vsled povodnji izstopila in napravila za 10 milijonov škode. Čez 10.000 ljudi je valed tega brez dela.

Zločini. Pri postaji Preval so 3 lopovi železniškega čuvaja zvezali in dvignili šine, da bi skočil vlak iz tira. Slučajno je preprečil neki železničar nesrečo. Lopovi so zbežali. — Ključar Zinnel v Waidhofnu je s kladivom svojo ženo ubil in svojo hčerko težko ranil. Mož je pijanec. — V Wiener-Neustadtu je prišel delavec Kraus k orožnikom in naznanil, da je našel svojo ženo umorjeno v postelji. Zapri so ga, ker sumijo, da je sam ženo zaklal. Zdal pa se je doznalo, da se je žena sama usmrtila. — Neznane je ukradel neki grofici v Berlinu biseri v vrednosti 1/4 milijona markov.

Ljubi „Stajercer“! Nekega dne prišel je stari možakar v neko apoteko na deželci. Zahteval je jelenove masti, dihurjeve masti, ježove masti in — masti od vbogega grešnika. „Vsako posebej“, je rekel. Apotekar je dal prve tri masti vsako v posebno škatljico. Imel je dati še „masti vbogega grešnika“. Zapovedal je torej svojemu pomočniku: Prinesite mi iz kleti nekaj od adeps suillibusa. „To pa je latinski izraz za svinjsko maslo. „Ali je to od obešenca?“ je vprašal starček. „Ne, od zaklanega“, je odgovoril apotekar. „Kaj pa je ta (Alex Willus) naredil?“ je vprašal mož naprej. Apotekar je bil resnicoljubni človek in ni hotel lagati. Zakašljal je parkrat in dejal: „Ja veste, to je pravzaprav uradna tajnost. No pa vam tega že zaupam: veste imel je svoj nos v vsakem dreku in sploh je bil celo svojo življenje velika svinja“. — Starček je bil s tem zadovoljen in odnesel je z veseljem svoje masti...

Gospodarske.

Ukaz h novemu vinskemu zakonu.

Slovenska izdaja državnega zakonika, ki prinaša ukaz ministerstev za poljedelstvo, trgovino in notranje stvari v sporazumu z ministerstvom za pravosodje z dne 27. novembra 1907. l., s katerim se izdajajo izvršilna določila k zakonu z dne 12. aprila 1907. l. (drž. zak. št. 210) o prometu z vinom, mostom in vinskem drozgo, je slednjči vendarle izšla. Glasi se tako le:

Na podstavi zakona z dne 12. aprila 1907. l. drž. zak. št. 210) o prometu z vinom, vinskim mostom in vinskem drozgo se ukazuje tako:

Člen I.

(K § 2.) Seznamek zdravilnih vin bode obdobjno objavljalo c. kr. ministerstvo za notranje stvari.

Člen II.

(K § 5.) Ako se cukra gotovo vino, je treba v prošnjah, ki jih je primerno utemeljiti, povedati vedno množino vina, ki naj se cukra, ki se porabi, in čas, v katerem se naj cukra.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letni in živinski sejmi.